

— vse je nezmerno polje. Blizo mesta smo vidili ne-
ktere prostore, brez ograje, kjer je rež rastla, pa ne
višja kakor trava in ravno take barve. Pozimi razsajajo
tukaj večkrat hudi viharji in zameti, ki zaženó čede z
njih pastirji vred čez štepe“.

Slovanski popotnik.

* „Milo nam je bilo na potovanju po Horvaškem
na pokopališču v tergu Jaska brati nadgrobnico, v
kteri vès ginjen starček umerli svoji ženici — 69 let
stari — tako hvalo poje, da smo v teh gotovo serčnih
in zatega volja resničnih besedah se sopet prepričali, da
prava ljubezen zares sega čez grob“. S temi besedami
so nam častiti gosp. J. L. Wurja podali sledečo nad-
grobnico, ki so jo leta 1846 z dvema svojema prijat-
loma prepisali od besede do besede. Takole se glasi
(starim in mladim možém v izgled) na sprednji strani:

Nut!

*Ovdi počiva v snu mira do veka nepozabljena moja to-
varšica predraga, krutoskerbljiva pri poslu, nevtrudjena paj-
dašica. O moja! bila si vsigdar dobra gospodarica. Gde si!
ij kam si se oddružila? ti od mene! o mila! zakaj si mene
pri duši ij telu tak žuhko razžalila? Ti, o draga, koja si
vu letu 69tom starosti svoje mene v suzah zatopila, serce si
ranila moje. O Katarina! kak si me v černu zavila? Jeli!
več i kada k meni povraš, kaži mi o mila! dan 17ti sečna
leta 1841 za navék zaspala i Bogu dragomu dušu si dala.*

Na drugi strani je zapisano:

*Ti si z menom vsigdar složna bila 38tom letu družva
seni nigdar zbantuvana vu ljubavi prebivajuč do istine o mila!
po žuhkoj smerti draga! od mene mentuvana. — Ah! kaj oču
več sada tužen početi, nemvem ti draga drugu izreči nego za
tobum o draga! moram tugovati, več nima kdo ovdi pomilovati
niti moje žuhke suze obrisati, s tem tebi, o draga! duši lahko
šeleti, milost od Boga žažgano proseči — istinski tvoj suprug
za tobom tugujući ostajem tebi nemiloma umirajući S—.*

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Ljubljane. Ker visoko ministerstvo pripravlja
za celo cesarstvo postavo za prostovoljno zložbo
ali arondiranje zemljiš, je kakor drugod tudi slavno
deželno poglavarstvo v Ljubljani vprašalo kmetijsko
družbo: kaj ona meni o tem gledé na okoljšine krajnske
dežele, in ji postavilo nektare vprašanja, na ktere naj
odgovor dá. Ko je glavni odbor pred poprašal pomoč-
nice svoje — podružnice — je prevdaril vse njih na-
svete natanko in osnovo take postave predložil 28.
dan p. m. slavnemu deželnemu poglavarstvu. Ker je vsak
umen kmetovavec prepričan, da je velik dobiček na vsako
stran, ako ima svoje zemljiše vkupej, ne pa raztre-
seno tam pa tam, bode gotovo vsak želel take postave,
ktere namen pa nikdar ne bo, kakor visoko minister-
stvo določno pravi, da bi gosposka kteremu gospodarju
ukazala: naj zamenja ta ali uni del svojega zemljiša z
drugim, ampak ta postava ima še le po tem v djanje
stopiti, kadar se je sam gospodar ali po postavi pred-
pisana večina gospodarjev oglašila pri gosposki in ji
željo razodela po taki zameni. Da pa tudi en gospodar
druzemu gospodarju nobene nepravilne sile delati ne
more, mora postava za vse primerke skrbeti. Zna biti,
da bomo zamogli v „Novicah“ naznaniti: kaj je naša
družba nasvetovala o tem, in s tem razjasniti to za-
devo, ktera, v družih državah že stara, je za nas
še nova.

Novičar iz mnogih krajev.

8. dan t. m. so pisali cesar gospodu ministru no-
tranjih oprav, da se za praznovanje njih poroke priprav-
ljajo po deželah celega cesarstva mnogotere slovesnosti,
zlasti razsvitlevanja, za ktere bi se utegnili dosti dnarja
potrositi; ker jim je pa znano, da je revšina po mnozih

krajih velika, serčno želé, da bi se vse take slovesnosti
opustile in za nje namenjeni dnar podaril ubogim. —
Nove kolkne marke bojo malane; v sredi bo znesek
kolka (štampeljna); na vsakem listu, kteri se s tako
marko štampilja, se mora prva versta pisma (ne pa
nadpis) čez marko pisati, da je po tem takim marka
le za to in nobeno drugo pismo veljavna. — Slavni nem-
ški pesnik J. G. Seidel je složil novo cesarsko pesem
v nemškem jeziku, ktero so cesar 27. dan p. m. poter-
dili in mu nek viteški križ Franc-Jozefovega reda po-
delili. — Do 31. sušca se je iz celega našega cesarstva
oglasilo 700 obertnikov, ki bojo svoje blago poslali v
Monakovo za razstavo. — Kakor je pri nas že zlo
vroče in suho, še huje je v bolj južnih krajih; na juž-
nem Francozskem ima mandelnovo drevje že za grah de-
bel sad. Tudi na Rusovskem se je na Nevi že od-
tajal led, kar se o tem času od leta 1717 se ni zgo-
dilo; finiški morski zaliv je ledú prost, — kmalo se bo
tedaj v izhodnem morju začela vojska. Admiralu Napieru
je angleška vlada ukazala, naj hitreje gré naprej. —
Iz Dobruče, kjer imajo Rusi že nek 75.000 na več
krajih postavljenih vojakov, se sliši, da se je pri Tro-
janskem nasipu huda vojska začela 2. dan t. m.,
al izid te vojske še ni znan. Omer-paša se je sam
tje podal in bo 120.000 Turkov zbral v Bazardžiku,
odkodar bo vodil vojsko; le 15.000 jih je pustil pod po-
veljstvom Musa-pašata za brambo Silistre. Pri Zimnici
so bili Rusi zlo tepeni ter so zgubili 1000 mož. — Na
Poljskem bo še ta mesec novo rekrutiranje. Rusovski
car se nek misli s svojo rodovino iz Petrograda, ki
je preblizo angleških bark, preseliti v Varšavo. Važna
novica je (ako je gotova), da Rusi nasproti serbske kva-
rantine v Radujevacu delajo čez Donavo most, da bojo
unkraj Donave serbski breg obsedli. — Turška vlada
je zdaj dovolila napravo Poljske čete. Za prvih
10.000 angleških vojakov, ki pridejo perve dni maja v
Carigrad, bo dajala turška vlada vsak dan 10.000 fun-
tov kruha, 10.000 funtov mesa (govejega in koštruno-
vega), 15.000 funt. ječmena in 15.000 funtov slame;
plačila za to bo prejemale iz Londona. Francozka ar-
mada pride nek v kosarne v Skutari. Predsednik tur-
škega ministerstva je za božjo voljo prosil francozkega
generala in poročnika Baragueja: naj ostane sajen del
zedinjenih bark v kanalu carigradskem, ker se je scer-
bati, da bi se staro-turška stranka ne spuntala zavolj kri-
stijanom podeljenih pravie. Stari Turčini dobro spoznajo,
da ta nova postava, po kateri imajo vsi prebivavci
Turčije brez razločka vére v vsem enaki biti, je —
konec Turčije; 11 milionov kristijanov proti 3 mi-
lione Turkov: rajtinga je lahka, da bodo Turki potur-
čani, ne pa kristijani peturčeni. — Število vstajni-
kov Gerkov znese nek že blizo 17.000 — Poslednji
dunajski vladni list je oznanil važno novico: da vojska
francozke in angleške vlade zoper rusovsko ni razderla
edinih vodil, ktere imate zastran Turčije tudi austrian-
ska in pruska vlada, in po kterih bojo vse štiri vlade
tudi vprihodnje ravnale; podlaga teh vodil je celota
turškega carstva, in bistveni pegoj zato je, da za-
pusti rusovska armada turške knežije.

Popravek.

V 25. listu v sestavku: „nošnja na plaščenici“ v 25. ver-
sti beri „si potegne penklo čez glavo do pasa“ namesto „si po-
tegne penklo čez glavo do pod vrata“.

Loterijne srečke:

na Dunaju	} 8. aprila 1854:	78. 41. 60. 68. 49.
v Gradcu		5. 71. 70. 36. 7.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 22. aprila 1854.